

veed jo, at denne Sag omfattes vistnok af de fleste Medlemmer med den samme Interesse, som jeg omfatter den med, jeg veed, at den ærede Minister omfatter den med stor Interesse. Jeg seer i Virkeligheden i den foranst. Commission, han har nedsat, et Beviis for hans Interesse ogsaa med Hensyn til denne Art af Undervisning. Jeg veed, at f. Ex. det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) er af samme Ansættelse som jeg, og jeg troer, at han ved en Velvilje har udtalt, at der skulde være et saa stort Antal af saadanne Skoler i hele Landet. Det er mig ganske vist klart, hvor heldigt det vilde være, om Communerne, om Skoledirectionerne toge langt stærkere fat paa denne Sag, og om Staten ved sin Understøttelse gaaer frem i Overensstemmelse med Loven af 1856, at den giver til saadanne væsenlig kommunale Anstalter. Jeg har dog ikke villet lade Finansloven gaae hen uden at bringe Sagen frem, uden at erindre om den paatrængende Vigtighed af her at gaae videre og videre. Meget kan her gøres fra det Offentliges Side, i saadanne Sager kan man ikke overlade Alt til de Private; vi maae tage Hensyn til hele vor Udvikling, det er ikke her saaledes som i andre Lande, at den Private kan gøre Alt, Staten maa her hjælpe til. Jeg troer, at Staten kan tilskynde meget ved sine Bidrag, og ogsaa paa andre Maader frembringe heldige Virkninger, jeg troer, den kan hjælpe ved at indføre, om jeg saa maa sige, en frivillig Control, visse Betingelser for dens Bidrag o. s. v. Jeg har her kun villet berøre Sagen; skulde det være nødvendigt, kunde man maaskee paa anden Maade bringe hele Spørgsmaalet om denne Art af Undervisning frem med mere Kraft.

dog virkelig i sine Følger medfører ganske betydelige og efter min Mening ganske overflødig Udgifter for Staten, medens det tillige medfører en overordentlig stor Ovelæggelse af Privateiendom. Det, jeg her tænker paa, er den Maaade, hvorpaa man disponerer over Skovproducterne af 5te og 6te Kronborgske District, det vil sige de Skove, som ligger paa den nordlige og nordvestlige Side af Esrom Sø. Istedetfor at sælge disse Producter, der omtrent andrage et Par Tusinde Favne Brænde, i Skovene, som enhver anden Skoveier vilde gjøre, for derefter at overlade til den private Industri at bringe dem hen, hvor der er Brug for dem, har Forstbestyrelsen, eller hvem det nu er, foretrukket at paatage sig det temmelig utaknemmelige Hverv at transportere dem ned til Stranden, en Veilængde af ikke mindre end 5 a 6 Fjerdingvei. Transporten stæer ad en Vandvei, der fra Esrom Sø fører ned til et Punkt ved Kattegattet, Dronningmølle. Denne Canal er anlagt med stor Bekostning, og Staten har den Herlighed at holde den vedlig, hvortil der anvendes Summer, som dog ikke ere tilstrækkelige til at vedligeholde den paa en blot nogenlunde tilfredsstillende Maaade. Der er ved denne Canal mange lange Strækninger af Holværker, der er eller skulde idetmindste være flere Sluser og flere Skraaplener eller Slidstier, som de kaldes, hvilke ogsaa skulde holdes vedlig, men alle disse Indretninger ere forsumte og vilde, hvis Canalen i Fremtiden skal ordentlig vedligeholdes, trænge til kostbare Reparationer. Enhver, som har Idee om, hvad det vil sige at have med Vandbygningssarbejder at bestille, vil vide, hvad de koste, naar man skal til at punge ud. Ved denne Canal er der naturligviis til Transporten af Brændet anstaltet en heel Flaade af Pramme, Raage og saadanne forskjellige Indretninger, og da Canalen bestaaer af to Partier, en øvre og en nedre, som ikke staae i Forbindelse, er denne Flaade dobbelt, thi der maa være en oppe, og en nede. For at føre Tilsynet med denne herlige Statsieendom er der ansat en-

Brun: Jeg vil blot tillade mig som et lille Supplement til en vis Deel af den ærede foregaaende Talers Foredrag at henlede Opmærksomheden paa et Punkt, der rigtignok er ganske specielt, og som maaskee kan synes at være af temmelig ringe Betydning, men som